ŠKOLÁK

Číslo 1
Ročník sedmý 2013
Školní rok 2013/14

ZŠ T. G. Masaryka
a MŠ Dolní Bousov

Podzim a zima

Adéla Bernardová

U parku se potká
podzim se zimou
oba dneska přišli
s hroznou náladou.

Hádají se,
kdo je na řadě,
jestli zrovna podzim,
nebo zima je.

Hádají se, hádají,
až jsou z toho zmatení.
Podzim sněží, zima fouká,
každý na to jenom kouká.

Podzim víří listí,
chvilku zaprší,
zima zase bílé
dělá návrší.

Podzim se rozhodl,
že bude zima,
a zima volala:
„To bude prima!“

Jaký je podzim?

Podzim je skoro nejkrásnější období. Je barevný, svěží a slabě větrný. Nejhezčí jsou ty barvy: červená, hnědá, zelená, žlutá a fialová. Pěkné taky je, když se na podzim procházíte po cestě, která je lemovaná vztyčenými stromy a z těch stromů se snášejí krásně zbarvené listy. Na podzim odlétají ptáci do teplých krajin a zvířata, jako veverky, si shánějí a ukrývají zásoby na zimu. Ježek si vleze do hromádky listí. Zajíc zase do nory. Po letním hmyzu ani stopy. Děti si pouštějí draka a hrají si na poli.

Listy už padají
I děti se radují
Stromy jsou holé
Teď jak sklizené pole
(Erika Doubková, 7.tř.)

Rozkvetlé květině
Opadávají lístečky
S listy ze stromů jako drobečky
Tiše létají
Elegantně padají
(Lucie Svobodová, 7.tř.)

Barevné řetězy

Vzbudila jsem se. Byl obvyklý nedělní den. Po obědě jsemse zeptala maminky: „Maminko, můžu jít prosím ven?“ „Ano, můžeš, ale vezmi s sebou Kamču.“ „Dobře,“ odpověděla jsem a šla jsem hledat svoji sestru. Šla jsem nahoru po schodech a zaklepala jsem na dveře jejího pokoje. Kamča otevřela a zeptala se mě: „Co chceš?“ Já jsem odpověděla: „Půjdeš se mnou ven?“ „Jo, půjdu.“ Když jsme si oblékly bundy a nazuly boty, otevřela jsem dveře. Všude kolem bylo barevné listí. Začaly jsme házet listí do vzduchu. Listy lítaly vzduchem, vznášely se, až spadly úplně na zem. „Co kdybychom je nasbíraly a pak z nich udělaly dlouhatánský řetěz,“ navrhla Kamča. „To je dobrý nápad, můžeme už rovnou sbírat.“ Snažily jsme se nasbírat co nejvíce listů. Pak jsme šly do mého pokoje. Navlíkaly jsme listy na nit. Řetězy z listů jsme měly brzy hotové. Pestrobarevnými řetězy jsme ozdobily všechny stromky na zahradě. „Ještě nám zbyly řetězy, co s nimi uděláme?“ zeptala se mě Kamča. Přemýšlela jsem a přemýšlela, až mě něco napadlo. „Už vím, co s nima uděláme.“ „Tak mi to řekni,“ nemohla se dočkat sestra. „No, přece můžeme ozdobit i zábradlí u schodů.“ Ozdobily jsme schody. A pak už jsme byly strašně unavené, tak jsme si šly na chvilku zdřímnout.

Saša Havrylyuk, 6.tř.

Listnatý strom na podzim opadává. Mění barvy listí. Ráno je zima, někdy prší. Listy rychle padají a šumí. Jak spadnou, auta je převálcují. 2. listopadu je svátek mrtvých. (Petr Ort, 6.A)

Žluté listy padají. Fouká vítr do obličejů a na uši. Větve o sebe cinkají. Když fouknu, objeví se přede mnou mlha, jak je chladný vzduch. (Václav Štěpán, 6.A)

Když se ráno probudím, déšť bubnuje na okno. Sychravé dny jsou pro mne velice zábavné. Listí se ze stromů na zem jen sype. Někdo do školy vůbec nechodí, protože je nemocný. . .
(Tereza Sudíková, 6.A)

Vítr ovívá tvář. Vadnoucí listí padá k zemi. Po nebi létají draci. Nad hlavou mám modrobílo. Slunce se skrývá čím dál víc. Z mraků padá chladný déšť. (Ladislav Zítka, 6.A)

Na podzim se mrtvým zapalují na hrobech svíčky. Podzim je takový tajemný, všude jsou barvy a mlha. Děti pouštějí draky. Už je chladněji, někdy i prší. Už bývá brzo tma.
(Marie Burešová, 6.A)

Listnatý les se barví. Na listy často bubnují kapky. Už je chladno a slunce nehřeje. Pouští se draci. Listy padají na zem. Na elektrické dráty sedají vlaštovky… (Anna Vlasáková, 6.A)

Šine se tak pomalu
Neví, co dát k obědu
Ejhle, před ním stojí salát
Květák taky, za ním barák
(Anna Bartková, 7.tř.)

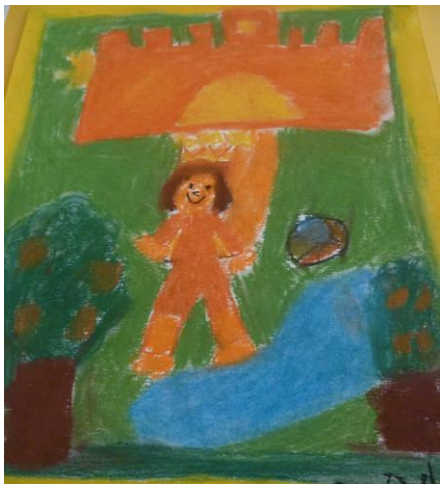

Rostlinka velká
Omalovaná
Sebral bych ji hned
Teď ale musí kvést
Elegantní jest
(Jaroslav Bravenec, 7.tř.)

Podzimní den

Jednoho dne se jedna holčička, můžeme jí říkat Anička, probudila a podívala se z okna. Viděla spoustu překrásných listů. Vzala si svou panenku Kajku a podívala se s ní znovu do okna. Pohladila Kajku po hlavě a řekla: „Kajko, podívej se z okna, vidíš to pěkné listí?“ Odpoledne půjdeme s maminkou na procházku podívat se na něj. Možná si vezmeme i draka. Pokývala panence hlavou, jako že souhlasí, a dala jí pusinku. Položila ji do své postýlky a doběhla do kuchyně, kde na ni čekala maminka, čaj a koláčky. Dala mamince pusu a šla se najíst. Čaj byl pěkně teploučký. Když maminka viděla, že už jsem koláčky dojedla, vstala a z misky mi nandala novou menší várku. „Aničko, jak ses vyspinkala?“ Podívala jsem se na ni a řekla: „Dobře. A půjdeme na tu procházku už teď? Prosím.“ Maminka kývla hlavou. „Tak se běž obléct. A Kajku bereš s sebou?“ „Jo beru. A můžu ji vzít do kočárku?“ „Ano, můžeš.“ Šla jsem se obléct a položila jsem Kajku do kočárku. Přikryla jsem ji peřinkou, aby jí nebyla zima. Vrátila jsem se zpět do kuchyně, vzala maminku za ruku a šly jsme ven. Foukal vítr, ale jen malinko. Listy kouzelně padaly na zem a já se cítila jako v pohádce. Šli jsme na náměstí. V úzkých uličkách jsme potkaly děti, které se chystaly jít pouštět draka. My jsme toho svého zapomněly doma. Mamince jsem to radši neříkala**.** Podívala jsem se na ni a viděla jsem, jak jí svítí oči radostí. Maminka má podzim opravdu ráda. Vzaly jsme to zase zpátky přes náměstí, protože už bylo deset hodin a maminka musela jít vařit oběd. Doma jsme si uvařily čaj. Procházka podzimem se mi líbila. *Kristýna Veselá, 6.B*

Halloween

Halloween je lidový svátek, který se slaví 31. října den před Svátkem všech svatých . Děti se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s tradičním pořekadlem a „koledují“ o sladkosti. Svátek se slaví většinou v anglicky mluvících zemích, převážně v USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku, Austrálii, Novém Zélandu aj.

Tradičními znaky Halloweenu jsou vyřezané dýně se svíčkou uvnitř, dále čarodějky, duchové, černé kočky, košťata, oheň, příšery, kostlivci atd. Typickými barvami jsou černá a oranžová.

V České republice nejde o tradiční svátek. Některé domácnosti si před dům symbolicky dávají vyřezané strašidelné dýně, ale ani tyto domácnosti nejsou připravené na koledy a do Halloweenu se nezapojují. *Jaddy*

Podzim

Kamila Smandrová

Všude listí, draci, déšť,
listopadky začly kvést.
Škola zase začala,
mamka nechce, abych na ni kašlala.

Když najednou se objeví mraky,
nemůžeme jít pouštět draky.
V obchodech už jsou věci vánoční,
připadá mi to legrační.

Drakiáda

Eliška Žáčková

V sobotu na kopci
připravují děti akci.
Připravují akci pro draky
a doufají, že nezahlídnou mraky.

A je to tu! Už to začalo!
Mnoho draků se na obloze vznášelo.
A jak se tam tak vznášely,
provázky se jim zmotaly.

Počasí

Adéla Bernardová

Když je podzim,
padá listí
a počasí je sychravé,
vítr fičí, prší
a kaluží hodně je.

Zlaté cesty

Petra Dědková

Obloha je šedivá
jak kožíšek myšky,
veverky si na zimu
schovávají šišky.

Listí už je na zemi,
dělá cesty zlaté,
po nich podzim přichází
- tak, tady mě máte.

Sluníčko se rozloučilo
s kytičkami, s travičkou,
na cestu jim zamávalo
paprskovou ručičkou.
Jděte všichni honem spát,
musím podzim přivítat.

Anketka

Podzim je v plném proudu a letos se opravdu vydařil. Zeptali jsme se našich spolužáků, co se jim na podzimu nejvíc líbí.

Michaela Palounková: Nejvíc se mi líbí barevné listí a že budou brzo Vánoce.

Markéta Bariová: Na podzimu mám ráda to, že brzy bude sníh a budou Vánoce Na podzim slavíme tátovy narozeniny.

Klára Janoušková: Moc se mi líbí listí, když opadá a pak se krásně zbarví do různých barev.

Veronika Kirajnová: Podzim mám ráda, těším se na Vánoce, kupuju dárky. Líbí se mi, že vždycky je krásné pestrobarevné listí.

Anna Bartková: Když se řekne slovo podzim, tak se mi vybaví Čtvero ročních období od Vivaldiho. Je to úžasné období. Je tak akorát teplo a listí je moc pěkné.

Ptala se: Míša Palounková

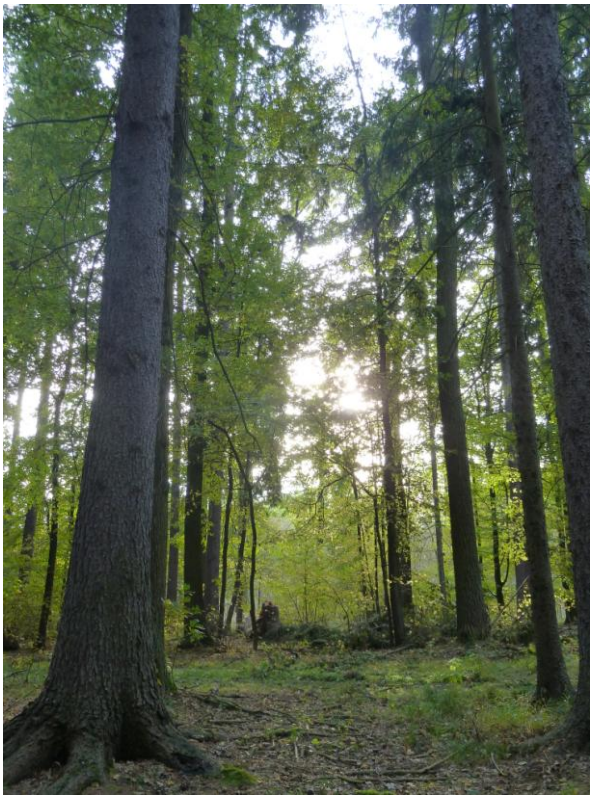

Proč je 17. listopad státním svátkem?

17. listopad

Den boje za svobodu a demokracii

17. listopad, po světě známý jako **Mezinárodní den studenstva**, se v Česku vztahuje ke dvěma historickým milníkům, jež od sebe dělí půl století: **uzavření českých vysokých škol v roce 1939 a začátek sametové revoluce v roce 1989.** Od roku 2000 se obě události v České republice uctívají státním svátkem. Do té doby byl 17. listopad významným dnem.

17. listopad 1939

Mezinárodní den studentstva souvisí s událostmi v protektorátu roku 1939. Rozbuškou k nim se stala pražská demonstrace po pohřbu studenta Jana Opletala 15. listopadu 1939, která přerostla v protiokupační protesty. Opletal podlehl čtyři dny předtím následkům střelného zranění, jež utrpěl během násilného potlačení tiché demonstrace studentů u příležitosti 21. výročí vzniku Československa.

Adolf Hitler poté nařídil uzavření všech českých vysokých škol, k němuž došlo právě 17. listopadu. V zemi proběhlo rozsáhlé zatýkání mezi studenty. Tisíc dvě stě jich bylo převezeno do koncentračního tábora Sachsenhausen, z nějž už se někteří nevrátili. V bývalých ruzyňských kasárnách pak Němci popravili devět studentů, kteří podle nich stáli v čele studentských organizací. Tento akt vyvolal protesty světové demokratické veřejnosti a 17. listopad byl v roce 1941 v Londýně vyhlášen za Mezinárodní den studentstva.

17. listopad 1989

Půlstoletí staré události si občané připomněli také v roce 1989, kdy povolené pietní shromáždění studentů přerostlo v protirežimní demonstraci, jež byla nelítostně potlačena. Akce odstartovala sametovou revoluci, která vedla ke svržení totalitního režimu v Československu. Pietní pochod přerostl v protistátní demonstraci.

U příležitosti Mezinárodního dne studentstva a uctění památky Jana Opletala byla na den 17. listopad 1989 svolána v Praze studentská manifestace. Tato pokojná manifestace studentů započala na Albertově a pokračovala průvodem na Vyšehrad. Studenti se pak vydali směrem do centra města. Na Perštýně jim však policie zatarasila cestu a nedovolila průvodu jít na Václavské náměstí. Studenti pak byli obklíčeni policií a na Národní třídě několikrát surově zbiti. Mnoho studentů bylo vážně zraněno.

Tento tvrdý zákrok proti pokojným studentům vyvolal silný odpor většiny lidí v naší zemi. Studenti vysokých škol vstoupili do stávky, organizovali výjezdy do okolních měst a na venkov, kde vyprávěli ostatním lidem o událostech v Praze. Studenti sepsali požadavky, které vyjadřovaly přání většiny lidí v naší zemi, kteří již nechtěli nadále vládu komunistů. Postupně se na stranu studentů přidávali také dělníci v továrnách. Dne 27. listopadu 1989 se uskutečnila dvouhodinová generální stávka. Lidé se také scházeli na obrovských statisícových demonstracích už nejen v Praze, ale ve všech našich městech v Čechách i na Slovensku.

17. listopad 1989 znamenal začátek konce komunistického režimu v naší zemi. V prosinci roku 1989 byl prezidentem naší republiky zvolen Václav Havel, který byl krátce před tím propuštěn z vězení. Od událostí, které se staly 17. listopadu 1989. se tento den u nás slaví také jako významný den v dějinách České republiky.

Marodit nás nebaví

Smutná

Jana Hovorková

Jsem poprvé v nemocnici
v jedenácti letech,Chodím sem tam, smutná,
jen v pyžamu, ne v šatech.

Snad budu moct tancovat
zase jako předtím,
už se moc moc těším
až tohle místo opustím.

Už se těším na rodiče,
na svou sestřičku.
Miluju vás, vy to víte,
jsem v mamčině tričku.

namaloval Michal Žapka

Můj deníček

Přečtěte si autentický zápis do deníčku, který si psala Jana Hovorková v době, kdy byla kvůli zranění břicha v nemocnici. Stalo se to přede dvěma roky.

24. 2. Ahoj ;-) Tak vám chci vysvětlit, jak se mi to stalo. Takže - dne 23.2. jsme při tělesné výchově hráli fotbal. Družstva - já, Adéla, Karolína, Míša a Markéta proti Tomášovi M., Pavlíkovi, Davidovi a Kubovi. Hraj! Zařval ředitel Ječný a fotbal začal. Adéla a já v útoku, Míša hned za námi a Markéta s Karolínou jsou u brány. Adéla běží a nahrává mi. Kopnu jí to zpět. Ona se dostává k bráně a kop! Gól!!!! Křičely jsme a řvaly radostí. ☺ Kluci jen naštvaně řekli: „Hm, a co jako? Stejně vás porazíme.“ Tomu jsme s týmem ani trošinku nevěřily. ☺ Však kdo by porazil všemohoucí holky, že?Ale to se nám v druhé polovině zápasu vymstilo. Hraj! Zvolal opět ředitel a my celé nažhavené vběhly do zápasu. Holky to dají! Holky to dají! Křičelo a jásalo druhé a třetí družstvo, které proti sobě hrálo. Kluci byli naštvaní, že jsme daly gól, a naštvali se opravdu moc. Pořád do mě nebo do holek vráželi. Najednou mi Adéla nahrála a já jsem běžela k bráně.V tomtéž okamžiku se ke mně přihnal

Tomáš a míč mi sebral. Stál asi metr ode mě. Čekal asi, až odejdu, ale čekal marně, protože já jsem se ani nepohnula. Ale to byla má asi osudová chyba.Tomáš kopl a napral mi to přímo do břicha. Pak dali kluci gól a byla remíza. Holky na mně křičely: „Jsi v pohodě?‘‘ Já že jo, a tak všechno utichlo a já šla do šaten spolu s týmem, protože už to skončilo a nastupovala ta dvě zbývající družstva. V prvních asi pěti minutách vše OK, ale pak . . . udělalo se mi šoufl a já běžela na záchod. Dvakrát jsem zvracela, ale spíše nuceně, protože mi bylo strašně blbě a potřebovala jsem to ze sebe dostat. Bolelo mně břicho a motala se mi hlava. Když jsem běžela zvracet potřetí, holkám se to nezdálo, a tak to Míša, Bára a Karolína šly říct ředitelovi.Ten přišel a řekl, že kdyby mi bylo hodně blbě, ať to řeknu nějakému vyučujícímu. KONEC. A odešel. Asi ho nezajímalo to, že jsem se svíjela v strašné bolesti břicha. Takže dobrý, no. Byla jsem ve škole a zavolala mamce a ta mi kladla pár otázek. Pak se dohodla s taťkou a on pro mě dojel. Jeli jsme do Mladé Boleslavi a byla jsem u babičky Jany. Ta se mně ptala, kdo mně kopnul a tak. Také říkala, ať s tím jedem do nemocnice, ale my jsme nejeli. Ale měla pravdu. Hned jak jsme přijeli domů, sbalili jsme se a jeli jsme do nemocnice. Tam mi řekli, že si mě tu den dva nechají. Takže jsem v breku vyšla z dveří a běžela to říct taťkovi, mamka tam byla totiž se mnou.Takže první noc v nemocnice jsem vůbec nespala. Snad po každé hodině mi měřili tlak nebo něco. Navíc mám k ruce připíchnutou hadičku, ne k ruce, ale píchli mi ji do žíly!!!!!!! Paráda ;-)

Dnes, dne **25. 2.**, mě přijdou navštívit rodiče, babička, teta Jitka, Lukáš a Kristýna. Už se moc těším, až je uvidím! ♥ Pak napíšu další dílek, ale tenhle je jen o tom, co jsem tu dělala. ☺ Jsem na pokoji s Tes . Bavíme se a povídáme si. Je to tu celkem fajn. Zítra pojedu domů. S Terkou jsme si vyměnily e-maily a telefonní čísla. Budeme si volat a psát ;-) Jsem ráda, že na pokoji nejsem sama. ☺ Tes mi pustila film SK a bylo to príma. Koukaly jsme se spolu a bylo to fajn. ☺
Návštěvy! Dneska tady u mně byla celá řada mých příbuzných. Teta Jitka a babička, Lukáš a Kristýna, mamka, taťka a Deniska. Bylo to príma je zase vidět, byla to pro mě velká podpora od nich. ☺ Díky moc ;-)

Ahoj je to už třetí deníček, co si píšu v nemocnici. Těším se na rodiče, sestru, SG a rodinu. **Jak se mi líbí v nemocnici?** Jde to ;-) Kdybych byla na pokoji sama, asi bych se zbláznila. Ale protože mě dnes přestěhovali z pokoje číslo dvě do trojky, kde bydlí Tes, je mi líp. ☺ Sestřičky jsou hodné a moc milé. Ale netěším se, až mi budou sundávat z ruky stříkačku. Bude to bolet. ☹ Ale hlavně že už vypadnu. ☺ **Bolí břicho?** Ano,bolí. Snad si mě tu nenechají. ☹ Ale na druhou stranu, Tes je tu do pondělí, tak bych tu nebyla sama ;-) Ale nechtěla bych tu už více být. Prokletý tělocvik!!!!!!!!! ……. ☺ ☺ ☺ :D Ach jo…. :D

26. 2. - **Možná tady zůstanu!** Ahoj, je to hrozný. Chtěla jsem ráno sundat infuzi a ona sestra: „No uvidíme, jak to dopadne, jestli tu budeš nebo ne.‘‘ A já tam vykulená, ty jova!!! ☺ Já chci jet domů! Sice jsem tu od pátku (teprve), ale já chci vidět Denisku a rodiče atd . . . máme toho doma hodně ☺ …….. ;-)
Jak se krotí krokodýli Jo…. Tak na to teďka koukáme - je 7:43
New spolubydlící Jen co jsme si s Tes zvykli na novou spolubydlící Mikulu, (která byla fajn, sice jí bylo18, ale byla ok a v pohodě ☺) dovezli nám zase novou a ta je vážně hrozná! Jmenuje se Kačena a vůbec nemluví. Ty jo, to je děs!!!! Já chci s Tes zpátky Mikulu ☺ Ach jo…. ;-) Jak jinak…. :D **Zítra odběry a pak hurá domů! Jupí … ☺** Zítra půjdu na odběry krve a pak hurá domů ;-) Už se těším. Budeme se teda koukat na Hlas Československa bez Míši … ☹ S tou Kačenou není řeč…Chybí nám tu Mikula ☺ ;-) ;-) Byla fajn . . .
Já a Tes Jen co mě přestěhovali do pokoje, padly jsme si s Tes do oka ☺
Je super. Oky :D Budeme koukat s Tes na Hlas Československa PAPA! je to tu s Tes oky :D

Můj úraz ve škole

Jednoho dne ve škole jsme po poslední hodině šli do šatny. Zrovna jsem se bavil a smál s kamarádem a najednou jsem šlápnul na první schod a strčil mě nějaký kluk. Padal jsem dlouho, potom jsem zůstal na zemi a křičel jsem, jak mě bolí noha. Paní učitelka se ptala, co mě bolí, a zavolala zástupkyni paní ředitelky. Odvedli mě do ředitelny a zavolali rodičům. Mezitím mi dali židli. Natáhl jsem nohu a přiložil mokrý ručník. Když přišel táta, zeptal se mě, co se mi stalo. Řekl jsem, že mě to bolí v kotníku. Nemohl jsem na nohu šlápnout a bál jsem se, že ji mám zlomenou. Táta s paní zástupkyní mě svezli výtahem. Šli jsme s tátou do šatny a táta mi pomohl obléct se. Došel pro dědovy berle, abych mohl trochu chodit. Jeli jsme do nemocnice a cestou to moc bolelo. Čekali jsme v čekárně. Za chvíli nás zavolala paní doktorka. Udělali mi RTG a řekli mi, že si nejsou jistí, ale že mám od kotníku k malíčku posunutou kost. Dali mi sádru a jeli jsme domů. Ten první den mě noha v sádře bolela hodně a radši jsem nešel tři dny do školy. No a potom to každé ráno bolelo. Když jsem šel se sádrou poprvé do školy, tak mi kamarádi moc pomohli. A já říkám, že bez kamarádů to nejde! A budu rád až mi sádru sundají! *Tomáš Míč, 6. B*

Co nás baví?

Jak jsem chytal ryby

Jednou jsem byl s rodiči a se sestrou na dovolené u Českých Budějovic. Jeli s námi tátovi známí. Slávek, Kamila a jejich děti Sára, Agáta a čtyřletý Erik. Jednoho večera jsem jel s tátou na ryby a Agáta a Erik jeli s námi. Sára nemohla, protože měla angínu. S tátou jsme šli jako obvykle na soutok Nežárky a Lužnice. V rybářských potřebách nám říkali, že je tam těžce přebolenováno, ale já bych řekl, že spíš přeštikováno. Tak jsme tam chytali, Erika to nebavilo a Agáta chytila perlína, 20 cm dlouhého. Ale kdybych jí neřekl, ať sekne, tak by to měl až v žaludku. Byli tam malí okouni a cejni, ale pak mi něco skočilo po třpytce. Myslel jsem, že to je okoun, avšak pak to začalo nějak moc tahat. Tak jsem to co nejrychleji vytáhl a vytáhl jsem štiku 43 centimetrů dlouhou. Pak jsem chytal na splávek, jen jsem nahodil, tak jsem tam měl rybu. Zezačátku to vypadalo, že je to okoun, ale pak mi to začalo ujíždět. Táta řekl, že je to docela velká štika, tak ať ani na vteřinu nepovolím, jinak mi to vyplivne. Tak jsem to ani trošku nepovolil a pak jsem vytáhl štiku, 53 cm, a vzali jsme si ji domů. Pak jsem ještě chytil za ruku Agátu, ta řvala jak tur, ale to ještě nebyl poslední úlovek. Ještě následovali dva kapři. Ta štika byla moc dobrá, i když moc ryby nejím. Další den jsem chytil ještě jednu štiku, ale tu jsem si domů nevzal. Za dva dny jsme jeli domů, takže jsem už na ryby nešel. Doma na Bechově jsme měli opejkačku u Ladíka, to je táty bratranec. Já jsem se tam brodil Klenicí, ale bylo tam málo hloubky. Tak jsem šel domů. Jo a na té dovolené jsem chytl ještě ježdíka, to je něco jako candát, ale hodně malý. Tak se těším na další dovolenou. Snad to bude někde u moře. *Aleš Pitro, 6. tř.*

Dědeček automobil

11. listopadu navštívili šesťáci, sedmáci a osmáci divadlo v Mladé Boleslavi. Muzikál, který vznikl na motivy stejnojmenné novely a pozdějšího filmu spisovatele Adolfa Branalda a režiséra Alfreda Radoka, děti nadchl. Líbila se jim hudba, taneční i pěvecká čísla, kostýmy i scéna. Mnozí toto představení označili jako „nejlepší, které jsme viděli." Historicky poprvé ožily na jevišti v originálním choreografickém pojetí starobylé motocykly a automobiloví veteráni, diváky dojímají a rozesmávají příběhy a osudy českých automobilových mechaniků a závodníků v čele s legendárním hrabětem Kolowratem.

A jak se divadlo líbilo šesťákům?

V divadle se mi moc líbilo. Byla to velká sranda a byla jsem překvapená, že tam hrál Matouš Ruml, herec známý svou rolí Lexy v seriálu Comeback. Myslím, že tam byl nejlepší a nejlegračnější. Také se mi líbilo, že to souviselo s dnešní dobou a dobou minulou a že hra vypráví, jak Laurin a Klement vynalezli v Čechách první lepší kolo a automobil. **Adéla Bernardová**

Představení bylo velice krásné. Rád bych na něj jel ještě jednou. Nejlepší na tom byly ty písně. Závody byly pěkně zábavné a vtipné. Celé divadlo bylo pěkné. **Aleš Pitro**

Divadlo se mi velmi líbilo, protože tam byla legrace a zábava. Nejvíc se mi líbily muzikální scénky. Ze hry jsem se také dozvěděla mnoho o Laurinovi a Klementovi. Například co vyrobili, jaké měli obchody a kde všude cestovali. Podle mě je divadlo velmi úspěšné a těším se na další návštěvu. **Kristína Kirajnová**

Divadlo v Mladé Boleslavi se mi líbilo moc a to proto, že bylo legrační a krásně tam zpívali. Tato divadelní hra byla hezká a klidně bych ji viděla znova. Docela mě zaujalo, že tam mluvili i vulgárně. **Eliška Svobodová**

Líbilo, protože tam hrál můj nejoblíbenější herec Matouš Ruml. Bylo úžasné, když zpívali a tancovali, ale hlavně si vybrali úžasnou hru s úžasným dějem. **Michal Pažout**

Máte rádi kočky?

Kocour Mourek a já *(Petronila Dědková)*

Kocour Mourek je téměř hravé kotě. Do naší obce ho přivezl pan Novák. Pan Novák prodává různá zvířata. Jednou přišel k nám a silným hlubokým hlasem se zeptal: „Nechtěli byste kotě?“ Taky ještě povídal, že obešel snad celou vesnici a nikdo ho nechtěl. Maminka a tatínek s tím napřed nesouhlasili, ale já jsem je přemluvil. Hned druhý den ráno jsem připravil Mourkovi pelíšek a dvě misky s mlékem a s granulemi. Máme ho teprve dva dny, ale stejně mi leze na nervy, když si brousí drápky o mou postel. Po týdnu už to není takové kotě, jaké jsme koupili. Už je o něco větší a zdatnější. Ráno loví myší. Číhá na ně zpod křoví a čeká, až jedna z nich vyběhne. Taky se rád lísá a mazlí. Když jíme oběd, snídani nebo večeři, tak Mourek sedí vedle židle a roztomile žebrá. Dnes ráno mi skočil do postele a přešlapoval po peřině, tím mě samozřejmě vzbudil. Ale co, mám ho rád tak i tak.

Kocourek Garfield *(Marek Mayer)*

Jednoho dne se narodilo malé roztomilé koťátko. Bylo holé, nevidělo. Neviděl jsem ho ani já, protože máme takovou zlou kočku, která nechce, abychom ho viděli. Až po pár dnech jsem ho zahlédl. Už chodilo a vidělo. Mělo nádhernou zrzavou barvu. Dali jsme mu jméno Garfield. Hned jsem ho vzal domů, aby mu nebyla zima. To se ví, že jsem vzal i jeho maminku, aby nám neumřelo hlady. Dal jsem mu kuličku z papíru, aby si mělo s čím hrát. Kouše do papírku, škrábe, plíží se a skáče. Pije mléko od maminky neb mu moje sestra dá nedopité kakao. Dáváme mu i kousky masa a jídlo pro kočky. Když už trochu povyrostlo, pustil jsem ho ven. Zrovna padal sníh. Garfield vesele skákal, lapal po vločkách a dokonce dělal andělíčky.

Moje nová kočka *(Michal Žapka)*

Slavím narozeniny! Na moji oslavu přišlo moc lidí, a proto jsem taky dostal hodně dárků. Ale dostal jsem jeden, který převyšoval všechny ostatní. Když jsem ho otvíral, nevěděl jsem, co to bude. V duchu si myslím : „Určitě to bude nějaké oblečení.“ Ale nebylo to oblečení. Byl to malý strakatý kocourek! Radostí jsem povyskočil. Už byl u nás doma asi dva týdny a za ten čas jsem poznal spoustu jeho vlastností: rád si hraje, hodně mňouká, rád se lísá a nejradši má čerstvé ryby. A už jsme mu dali jméno. Matěj. Proč Matěj? Protože je zvědavý a skoro všechno pokazí. Najdou se ale dny, kdy se mu něco povede. Mám rád svoji novou kočku!

Kočičí spolek *(Eliška Žáčková)*

Každou noc se v naší ulici scházejí na střeše jednoho z paneláků kočky. Chodí tam jen kočky z kočičího spolku, jiné tam nesmějí. Vede je kočka paní Novákové, Tlapička, která má nejostřejší drápky v ulici a umí s nimi pěkně škrábat. Proto se jí i psi bojí. Každá kočka musí každý večer do spolku přinést nějakou dobrotu, kterou společně sežerou. Pak se navzájem podrbou a umyjí se. Potom chvíli jen tak lenoší a pak si jdou dělat šprťouchlata ze psů. Když se vrátí, hrají si s míčkem, zamňoukají si kočičí píseň a jdou domů ke svým paničkám vrnět jim na klíně. Ale kočičí spolek drží v tajnosti. Občas je v noci, když nemůžu spát, pozoruju. Někdy na střechu přitáhnou staré harampádí, jako třeba vyhozený polštář, roztrhanou látku či nějakou starou botu.

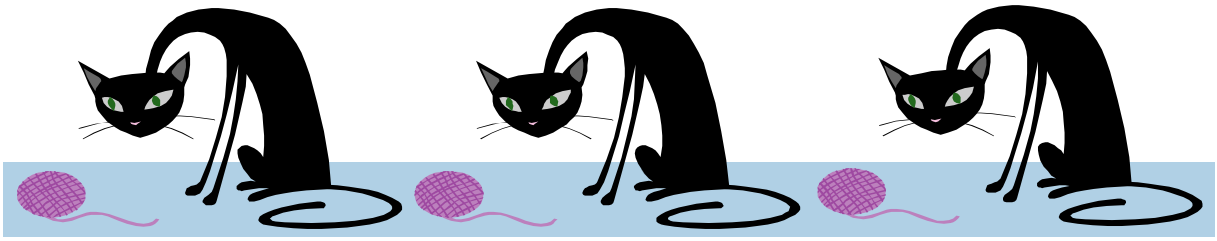

Kocour Lojza

Jeden malý kocourek jménem Lojza byl velmi nepořádný a to se rodině Nováků nelíbilo. Proto dali Lojzu na převýchovu do Kočičího domu. Ale odtamtud utekl a pět dní se loudal po Praze. Živil se jen odpadky ze staré restaurace. U restaurace narazil na jeden moc milý pár. Svobodovi byli staří lidé a měli ho opravdu rádi. Bydlel u nich a jedl u nich. Dávali mu vše. Jednoho krásného dne, když pan Svoboda seděl na houpačce, se najednou ozvalo zaťukání. Přišli k nim domů lidé z Kočičího domu a řekli jim, že si kocourka musí vzít zpět. Kocour Lojza mňoukal vší silou, až to lidi z Kočičího domu vyděsilo, on se jim vytrhl z náručí a utekl. Utíkal, co mu tlapičky stačily. Věděl, že se k rodině Svobodových nesmí vrátit. Rozhodl se vrátit ke svým starým páníčkům Novákovým. Rodina Nováková ale už byla smířena se ztrátou kocoura, a tak si pořídili pejska. Když to Lojza viděl, vystrašil se a utekl. Skončil zpět u Svobodů. Lidi z Kočičího domu pochopili, že Lojza je u nich šťastný, a tak ho tam nechali žít . . .

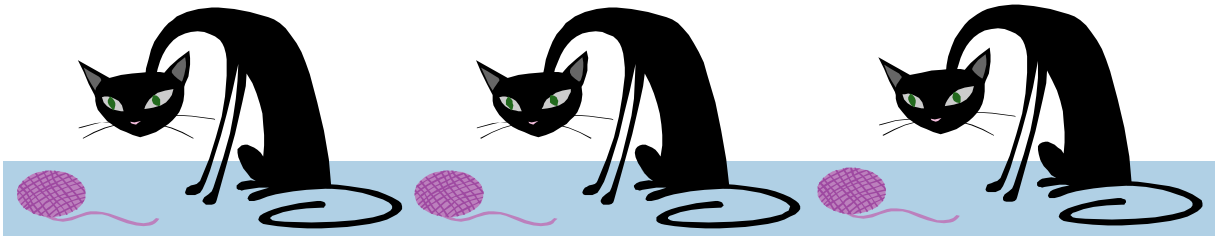

Vyznáte se v kuchyni?

1. Co je to vejmrda?
a) sběračka
b) jablko smíchané s křenem
c) otvírák

2. Co je to cmunda?
a) buchta
b) bramborák
c) špinavá kuchařka

3. Co je to eintopf?
a) bramborová placka
b) německá polévka (ze všeho)
c) mixér

4. Co je to šnytlík?
a) pažitka
b) druh koření
c) salát

5. Co je to housková stařena?
a) zemlbába
b) tvrdé housky
c) babka, co kupuje housky

6. Co je to prdelačka?
a) tropická rostlina
b) polévka z vepřové krve a krup
c) když dostane někdo „na holou“

7. Co je to kyselo?
a) omáčka s citronem
b) polévka z chlebového kvásku
c) zelný salát

8. Co to jsou chlupaté knedlíky?
a) knedlíky s chlupy
b) knedlíky se zelím v těstě
c) plněné tvarohové knedlíky

9. Co je to moravský vrabec?
a) smažený špaček z Moravy
b) upečený vrabec
c) pečené kousky masa

10. Co je to kapr na černo?
a) kapr s omáčkou ze sušených švestek
b) kapr spálený na uhel
c) kapr s omáčkou z černého piva

Jací jste znalci?

10 – 8 bodů: Klobouk dolů, v kuchyni vám není nic cizí. Budou z vás výborní kuchaři.
7 – 5 bodů: V kuchyni se celkem orientujete. Budou z vás dobří strávníci.
4 – 0 bodů: Byli jste někdy v kuchyni? Pracujte na tom, aby byl váš jídelníček pestřejší.

Pro vaše pobavení připravili loňští deváťáci M. Purš, T. Zítková, B. Ouředníčková.

Kuchyňská příšera (Jakub Kalina)

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid mendlíková, Anita Bonková, Gábina Víchová, Denisa Skálová, Markéta Pavlíéčková, Míša Palounková Jana Hovorková (Jaddy) a všichni podepsaní.
Ilustrace: Práce dětí z různých ročníků naší školy Cena: 10,- Kč